

MINNESLISTA

för expediering av gods till utlandet

Transporthandlingar

Avsändaren lämnar

Internationell fraktsedel i 1 ex med dubblett — se bilaga A.

Utgående varuanmälan (gul) bl 633.81 (382 D) [Tbr 54] i 1 ex — se art 905, 910, 912.

För tullrestitutionsgods lämnas varuanmälan i 3 ex på särskild blankett (TV 402 R), som tullverket tillhandahåller — se art 912.

Då avsändaren själv hos tullkammaren på avsändningsorten anmäler godset till utförsel, lämnar han varuanmälan direkt till tullverket, som i fraktsedeln stämplar »Må utföras».

Internationell tullanmälan (grönt tryck) bl 633.75 (388 C) [Tbr 54], dock endast till Tyskland och bortom, ifylld på tyska eller franska — se art 905, 915.

Om avsändaren visar skäl därtill får utgående varuanmälan och internationell tullanmälan sändas med post direkt till gränsstationen. Detta skall avsändaren i så fall bekräfta i fraktsedeln.

Exportlicens (eller registreringsbevis) om varan är exportförbjuden — se art 922 och Ta-cirk.

Exportlicensen kan vara deponerad på gränsstationen. I så fall skall avsändaren bekräfta detta i fraktsedeln och därvid helst ange licensens nummer och var den är deponerad samt licensinnehavarens namn. Om licensen skulle befinna sig på annan gränsstation än den som varan skall passera, ombesörjes avskrivningen på licensen av gränsstationen.

Importlicens (endast till Östtyskland) — se art 923 — eller

Transitlicens (endast till Västberlin) — se art 924:1.

För sändningar till Västtyskland erfordras icke någon licens, men väl en anteckning i fraktsedeln om tullklarering i Sassnitz Hafen — se art 924:2.

För vissa slag av sändningar behövs ytterligare transporthandlingar, såsom veterinärtyg (för levande djur) och likpass.

Stationen utfärdar

Godslista — se art 170—180.

Frankaturnota om sådan erfordras — se art 130—131.

Förpassning om järnvägsägda presenningar, behållare eller andra lasttillbehör ingår i sändningen — se Gtf I.

Transporthandlingarna sändes

i regel med lämpligt tåg direkt till gränsstationen.

För vagnslastgods som skall omlastas sändes de till omlastningsstationen.

Transporthandlingar till vissa slag av sändningar skall följa godset — se Gtf I art 44:6.

Transporthandlingarna adresseras

för gods över	till	för gods över	till
Trelleborg	Gx Trelleborg F	Vassijaure	Gx Kiruna C
Malmö: stg	Gx Malmö F	Haparanda	Gx Haparanda gr
vlt	Vx Malmö F	Stockholm—Åbo	
Hälsingborg	Gx Hälsingborg F	ilstg	Igx Stockholm C
Kornsjö	Gx Ed	fraktstg	Ank fgx Stockholm N
Charlottenberg	Gx Charlottenberg	vlt	Vx Stockholm S
Storlien	Gx Storlien		

Granskning av fraktsedeln

Fraktsedel till Danmark, Finland eller Norge skall fyllas i på svenska.

Fraktsedel till Tyskland och bortom får icke fyllas i enbart på svenska utan måste innehålla översättning till tyska eller franska.

Endast en avsändare och endast en mottagare får angivas i fraktsedeln.

För sändningar till eller från speditörer och agenter vill avsändaren i fraktsedeln ofta taga med namnet på säljaren eller köparen. Detta får han göra, men endast i det lediga utrymmet utanför ramen på baksidan av fraktsedeln. Skulle han få anteckna dessa ytterligare namn tillsammans med sin egen underskrift eller med mottagarens namn på framsidan, kunde nämligen tveksamhet uppstå, vem som har rätt att förfoga över sändningen och vem som får lösa ut den.

Person, som i stället för mottagaren skall aviseras då godset kommit fram, anges i adressuppgiften under mottagarens namn. Uppgiften måste dock vara så avfattad, att sändningen icke kan befaras bli utlämnad till någon annan än den egentlige mottagaren eller hans befullmäktigade ombud.

Endast en vagn får tas upp på varje fraktsedel — undantag för sändningar till Norge se art 550.

Skulle flera vagnar få sändas på samma fraktsedel måste de ju passera gränsstationerna samtidigt. Om en av vagnarna försenas på vägen måste övriga vagnar också hållas kvar.

Frankeringsföreskriften måste stämma överens med fastställda formuleringar — se art 120—125.

Om avsändaren fört in befordringsvägen, vilket han i eget intresse bör göra, skall stationen kontrollera att gränsstationerna betecknats på rätt sätt och att de är öppna för trafik — se förteckningen som finns efter bestämmelserna för varje land i art 400—699 och 860—879.

Stämmer inte avsändarens uppgifter med dem i Gxf IV och vidhåller han att sändningen skall befordras över den begärda vägen, bör avsändningsstationen rådfråga Kmbr.

Oregelmässigheter

Utöver ovan berörda fall förekommer ofta oregelmässigheter i expedieringen särskilt då det gäller införande av avgifter i godslista och fraktsedel och beteckningen av myntslag. Varje felaktighet brukar vålla omfattande skriftväxling och kan även leda till reklamation. Därför lönar det sig alltid att redan från början se till att papperen är i ordning. Fråga hellre Kmbr om oklara detaljer än att dra på Er onödigt regleringsarbete.

Ändrade förfoganden kräver ofta särskild uppmärksamhet. Man måste alltid undersöka huruvida ett förfogande är tillåtet eller överhuvudtaget genomförbart — huvudprincipen är den att man genom ett ändrat förfogande aldrig skall kunna uppnå något som varit otillåtet om ändringen gjorts i fraktsedeln redan före inlämningen av godset.

Kartering till orätt station är tyvärr vanlig, särskilt i trafik med Danmark. Är Ni inte säkra på bestämmelsernas innebörd bör gränsstationen eller Kmbr rådfrågas.

Använd Gxf IV som uppslagsbok. Är Ni osäker — ring Kmbr tel 15 46!

Klargör för avsändaren att det är i hans eget intresse att transporthandlingarna lämnas i rätt antal och att de är rätt ifyllda. Han är visserligen själv ansvarig för de förseningar och fördyringar som eljest kan uppstå, men som var och en vet är det vid sådana tillfällen *järnvägens* goodwill som står på spel. Att handla i kundens intresse är alltså här liksom i de flesta andra fall att tjäna vårt eget företag!